

370

פרסומים מס. 19/

מישיבת ועדת החינוך והתרבות
התקיימה ביום ד', כ"ו בשבט, תשס"ז - 8.2.56 בשעה 8.30

ב ד ו כ ה י ת

- חברי הוועדה: היו"ר פ. פרסיץ
 מ. אברמיל
 ר. הקטין
 ב.א. הרמל
 פ. ז'ונרץ
 ש. כפרית
 ח. סיגורי-כהן
 ר. צברי
 מ. רוזמל-במור
 י. רמל

מוזמנים: סר זינדר } הנהלת "קול ישראל"
ד"ר ספירו

ד"ר בר-טבת - סגן מנהל כללי, מנכ"ל החינוך.

סדר-היום: דיון על שידור השידור "קול ישראל".

בהירה חבריט לרועות המשותפת לעצמנו
העבריינות.

היו"ר פ. פרסיץ: הנוני פותחת את הישיבה.

אנו פותחים בדיונים על מינהל המסדרה.
כיוון שאנו רואים את תחנת השידור כאחד המפעלים להסדרה וכאחד היסודות
מסדרה ראשונה - היינו הפעלים לדעת מכם, מלכי שלם כל אחד ממנו יכול
לדעת על כל הנעשה בכל השירותים, עד כמה מפעלי זה עומד לייצור מוסדות
אלה ועד כמה הוא שירות מסלכתי, או האם אצנו אולן יקו מסויים ובוצר
למותם ורגיז המיואגיה מדי פעם בטעם בקוראליציה.

סר זינדר: אמסור בתחילה כמה מספרים בנוגע ל"קול

ישראל" והיקף עבודתו, אחר-כך נסב
לכמה פעילות כלליות ולגופף לבעיות שהיו"ר הציגה אותן. ולפי המנהל
את סקירת רצוני לקרם לכפיכם מסקה מספר אחר מספר לי רק למני שמוע,
סקר על המצבה במרץ, אשר נערך על-ידנו במיתוף עם המסלחת המסויקנית
לפעולות תרבות. מסקה זו יכולה לתת את הדקע למסקנה אליה הגיעה המשימה
בלתי תלויים, ובה נאסר:

"קול ישראל מגיע לאחוז גבוה של המוכלוסיה, ומסדרת כן
הוא מהווה מבסיר בעל הישגות מכרעם בכל מה שנוגע
להסדרה ולחינוך המוני."

כן גיקר תכלנו לפני זמן קצר סוממה
מחברת השידור הגריטית בי.בי.סי, פר גלברייט. הוא התעמק בעציות
"קול ישראל", ועליו יהיה לסטור דו"ח על תוצאות הקירותיו לאונסקו.
הוא למי בקשתו, הוא ערך דו"ח מיוחד עבורו, ודרבני לקרם לפניכם,
במקויל לכספה שקראתי קודם לכן, את הקטע הזה מתוך דו"ח זה:

Apart from its peacetime potential as a powerful medium of information, education and entertainment, it is, if properly equipped and used, as equally powerful means of mass information and of maintaining military and civilian morale in the event of war or other major national crisis or disaster.

על רקע שתי פסקאות אלו, רבנוי למסור
לכם עתה כמה מספרים. ב"קול ישראל" יש כיום 145 עובדים, כולל 22
נגנים בתזמורת. תקציבנו לשנה השוטפת, כולל שירותי ההנדסה, הוא
1,350,000 ל"י, שממנו סכום של 750,000 ל"י נועד לפעולות, והנותר -
לשירותי הנדסה.

כאשר נכנסתי לתפקידי כמנהל "קול ישראל"
התרכזתי בשלוש בעיות, שהן בעיות יסוד של שירות שידור, והן: מרגון
שירות השידור, בעיית המוזינים ושאלת התכניות. נוכחתי לדעת ש"קול
ישראל" מסדר 16 שעות גיממה, בתשע שפות פרט לעברית, הגל פרכוזי אחד
והאני גל בו מסודרת תכנית ג', הכוללת בעיקר תכניות לעולים. זהו
עוטס עצום, כיוון שעלינו להוציא לפעל, אמנם לא במותו היקר אבל במותה
מהות, את מה שה- בי.בי.סי ותחנות שידור אחרות מוציאות לפעל
ב- 5 - 6 גלים. ל- בי.בי.סי יש שירות הנקרא Home Service
שירות Overseas Service, תכניות קלות, תכניות בשפה זרה
ויש למה גם תכנית שליטית. כל מה שה- בי.בי.סי מסתדל לסדר לאוכלוסיה
המגליית ב- 5 - 6 גלים, אנו מנסים לעשות, ובט עשינו, על גל והאני
ובמסעיים מוגליית מאד.

אשר למרגון שירות השידור, הרי מרגו מחולק
לארבע מחלקות: (1) מחלקת התכניות הכלליות, שבראשה עומד ד"ר טטירו;
(2) מחלקת ההדשות והדפורטז'ה, שבראשה הוא פר.ה. גבתון; (3) מחלקת
המוסיקה בראשותו של מר סלומון; (4) המחלקה לשירותים ערביים שבראשה
עומד מר בר-חיים. האדמיניסטרציה מהווה בעין מחלקה, הולט היא מינה
במחנת מחלקה.

לפני כשנה, כאשר נכנסתי לתפקידי, החלטנו
על עריכת סקר כדי להירוכח אם אמנם מבצעים בנו את עבודתנו במסגרת
הרגובית נכונה. בעטו שתי פעולות: גיקסנו מנציבות שירות המדינה לשלוח
סקיד ממחלקת התקנים שיעבור בכל המחלקות של שירות השידור ויהווה דעה
על האד הארגוני. עם זאת, מניתי טקרה עובדי שירות השידור וחדת עובדים
שרעלה במקביל לעבודת סציבות שירות המדינה. נוסף על כך, בהאני בדברים
עם הנשי יו.ס.או.מ. בנוגע לעריכת סקר על הממוזינים, סי ומי הם
הממוזינים, גאילו שעות ממוזינים, והאם הדמךים סגנו רוצים להחזיר לקהל
מגיעים לאזניו. עבודה זו נסתיימה לפני זמן קצר, והיא מנציבה על
דברים מהלמים מאד.

היו"ר ש. פרטיץ: עמא אפשר למסור לנו מימד בערך מסקר?

מר זינברג: המכון לסקר חדרני ושימושי ערך את הסקר.
קבענו שנציג שאלות ל- 2,500 תושבים, אשר
ישדרו במסגרת סקרי מתוך רשימת הבחורים לכנסת השלישית. (הגב, רבנוי
לציין - ואין לי סמכות להעיד על כך - שרשימת הבחורים לכנסת צינן
סדויקות ואינן טלאות מבחינת הכתובות, ודבר זה הכניד עלינו מחד)
בחדרו אנשים מאזורים שונים, מכורים, קבוצים וערים, מתוך מסביות של
מסמך אחרת נסוך ויותר גבוה. חרובני שהקטנו את כל האסחים, ויש פירוט
לא רק מבחינה המעמד החברתי והכלכלי מלא גם מבחינת ההשכלה. אנו יודעים
על כל נשאל אם הוא ומיק או חדש במרץ, במיזו מזור הוא גר, מה השכלתו
ומה מעמדו החברתי. מכאן יכולים להגיע לשיקולים ומסקנות שונות.

כיום יי בדינו סיועם של הורים, כולל מעורר זמן מה בעל את המספרים המפורטים. סקר זה חשוב לנו ביותר, ואם כי לא נוכל להתבסס עליו, כי אין כל בטחון שהדברים כפי שהם מכונים בכל שנת החוזים, אבל הוא נותן לנו מבני-דרך וציון במיזם הדרך ללכת.

אשר לתכניות - הרי ביזמנו של הנהלנו ניהלנו משה ופתח עם מונסקו, עם פר רלף גולדמן סליחת הסיוע הטכני, על הגנת מוסחה לעניני שידור המספרים. דובר על כך גם ש"ר שרף מהטו"ם, ובעצם תוך חדשים קבלנו את הסכמת מונסקו בפריז, ולכני שלושה חדשים הגיע לארץ מוסחה מה-בי-בי-סי, רחמי המחלקה לאטו"ף: הללינית - וזהו אחד התקידים החשובים לם. אבל חייב לציין שמוסחה זה הוטמק מאד לא רק בבעיית שירות השידור אלא בבעיות הארץ, כי הדרישה שלוהים הוא הגין וידע היטב, כי אנו מהווים בעיה מיוחדת, ועבודתנו תריכה להיות שונה מהעבודה בכל ארץ אחרת. הוא עבד בשיתוף עם מבני שירות השידור בארץ פינדיורודואלי, עבד בכל הסדורים והמחלקות, נוסף לך קיימנו יגישת עובדים עמו, בהן הוא חיוה דעתו ואף בתקיים ויכוח בין הדרישו לעבודה והמוסחה. מסקנותיו נפטרו למר קולק, והמוסר של דבר לרמי המסלה. חושבני שהוא עשה עבודה חשובה, ואם כי לא נוכל לקבל את כל מסקנותיו, הרי הלק מהן בוודאי נקבל. גישת המנהלים של "קול ישראל", המתקיימת מדי שבוע בשבוע, נדון בסקירה אשר קבילנו להתחשב עם אשינויים שאנו חושבים להכניס בתכניות ובמרגונו של השירות.

ואסביר עתה את עמתי לגבי התכניות - ויש כמלה החולקיה עליה ויש המאשרים אותה. שירות השידור אינו תחליף לגית-הספר, ונוסף על כך הוא מוכרח להתפשט בכלים מיוחדים לעניני חינוך והסברה. אנו חייבים לרתק את המאזין למקלט, כי את התכניות מענינות - המקלט בשאר פתוח; אם לאו - הוא נסגר, או שהמאזין עובר לתחנות אחרות. על הכיס שני העקרונות הללו, שהשירות אינו תחליף לגית-ספר, אלא רק מכסיר מסייע ושתכניותיו תריכות להיות מענינות - אנו פועלים.

אנו מבינים שהמשימה המרכזית שלנו, במדינתנו בה קיימות בעיות חינוכיות והסברתיות מיוחדות, היא להגיש את דגור הסרינה והתפתחות לאוכלוסיה. כיוון שהאוכלוסיה היא מעורבת מאד, יש את עולים אשר סקרוב באו והעגריה אינה שגורה בפיהם ויש ותיקים, יש בעיות אחרות של ופת השכלה שונה - הרי עלינו למצוא את המטעני הטוב ביותר, את שגיל הזהב בשידורים שלנו כדי שימשכו קהל מאזינים בכל הספנות. הדבר שהייב עבודה מיוחדת, כי כדי לפתוך משימה לאמזין לתכניות איננו יכולים להסתפק במוסיקת ג'אז זולה, ומצד שני איננו יכולים לקיים "תכנית מליטית" בלבד, כי על-ידי כך נרחיק מעלינו את אותם המאזינים שאינם מעונינים בתכניות העוסדות על רמה אינטלקטואלית כזו. לכן אנו משתדלים בכל התכניות שלנו - ובפניה את האלחנו במשימה זו בזכות עובדים שיש להם בסיון רב ב"קול ישראל" - להגיע לאיזון ידוע: קבענו עת למוסיקה קלה, זמן למוסיקה קלאסית, שעות לתכניות גידור ושעות לחינוך והסברה. נקבעו תכניות לדת והורג, ותכניות אחרות על שטחים שונים באיננו. איננו מוסר מהגענו לאיזון - ואנו רחוקים מאד הימנו. שופעל עלינו לחץ מגורמים חיצונים לתכנית בגל האחד הזה תכניות שונות - הצודקות ביותר - והלחץ גובר והולך מדי יום ביומו.

וישנה רק אסדרות אלה לפתרון הגעיה : מוספת ציוד ותוספת כוח אדם - ואנו חותרים לקראת שגיל מלה. אנו מקווים לקבל בשנה זו תוספת ציוד ניכרת, אשר במסעותו נוכל להרחיב מכידת-מה את התכניות לעולים, ועל-ידי כך נגה לשחרר זמן בגל המרכזי לתכניות בעברית, תכניות הסברתיות וחינוכיות. אולם המסגרת הזמן, התקציב וכוח האדם העומדים לרשותנו חושבני שאנו סמלים חלק די ניכר מדרישות האוכלוסיה, אולם רחוקים אנו מאד מלמלא את התקידנו במדינה.

בזמן האחרון הוכנסו כמה שינויים בתכנית, שינויים אשר נקבלו ברגשות מעורבים. המטרה הייתה בדורה: רצינו להלק את התכניות באופן שימשכו את הקהל הגדול ביותר. יכולנו לעשות זאת בכמה

יחד.

דרכים: יכולנו להרחיב את שעות השידור בבקר גם בין השעות 11.00 עד 12.00, ולהיענות על-ידי כך לדרישותיו הנודקות של עקרות הבית, המהוות חלק גדול ממלל המזוינים שלנו. הרחבה זו היתה כרוכה בהוצאות מהותיות, שלא יכולנו לעמוד בהן. לעומת זאת, הוגשחה הצדקה של תוספת שעה הלילה, אשר מטרה להלק את התכניות לשתים, ובשעות המוקדמות של הערב, שעות המאזנה המוגברת, לירבנת בתכניות חינוכיות והסדרתיות או מוסיקה לקאסיט, והילו את השעות המאוחרות יותר להקדיש לתכניות שידור, מוסיקה קלה ומוסיקה ג'אז. אינני יודע אם הצלחנו בכך - ויש כמלה המפורשת שלא - א לא חושבני שבמידת-מה הצלחנו, כיוון שתכנית זו אמורה לנו להכניס בידור והומור, לחסרונם היה מורגש ביותר, כל היינו רציניים מדי. אינני מדבר על שידור זול, בלא זה הנותן משהו, כמו החידון המוסיקלי, אשר נודע לו ערך חינוכי רב. בכיוון זה אנו חושבים להמשיך, היות והמוכלוסיה שלנו העובדת קשה מעונינת להאזין לתכניות קלות למחר יום עמל, בשעות הלילה המאוחרות.

התכניות שלנו כללות כמה שטחים שהם חינוכיים מובהקים. אני מתאר לי שתואגנה שאלות, וד"ר ספירו שהגה המוסחה לתכנית הללו ישיב לשאלות המופנות אליו.

ולבסוף - כיצד רואה אני את שירות השידור בעתיד? בזמן האחרון אנו מתלבטים קשה בבעיות תקציב, ואני הייב לציין בדאגה לב שלם זכיתי, וגם המניעים שחטכו בי במשרד ראש הממשלה לא זכו, להערכה לא רק במשרד המוצר אלא גם במשרדים אחרים, כאשר בסיתי להסביר את השיבות של שירות השידור לא רק כמכשיר חינוכי, אלא כמכשיר חינוכי מדרגה ראשונה בשעות חירות. מסתגר בשנה הבאה לא נקבל את אשר ביקשנו לא רק עבור פיתוח שבעי, אלא גם עבור פיתוח במסגרת התכניות הקיימות. לא נקבל ציוד ולא נוכל לאוטיף כוח אדם אשר יאפשרו לנו לעמוד על רגלינו בשעת חירות. הדבר טכני ומדכא, ואף מעורר תכונה בקרב העובדים.

בעתיד הייתי רוצה לראות את שירות השידור שלנו מסדר ב-5 - 4 גלים באופן מקביל. הדבר ניתן לביצוע באמצעות טיזוג שירותים קיימים ותוספת כספים לא מסטרונומים. הייתי רוצה לראות תכנית מרכזית רצינית אחת, כמו זו המסודרת כיום בגל המרכזי; תכנית קלה, כדי להגשים את המטרות של בחירה; תכנית רצופה לעולים, ולא תכנית מקוטעת של שלוש שעות בלילה; תכנית ערבית אסוף כל היום, וכאן רצוני להעיר מספר הערות לגבי התכנית גערבית.

תכנית זו עושה עבודה יוצאת מדרך הרגיל במטרות המכונות - ואיננו יודעים על כך מסקורות בסתרים, אלא מתוך העתונות היומית שלהם, הרגישו מהד לתכניות "קול ישראל" גערבית ומצטטת אותן. אני מקבל קטעים מצעתונות היומית גערבית, ושם נשפכים קיתוני רובו על "קול ישראל", ופירושו של דבר כי הדברים מגיעים אליהם, קולעים ומוגעים. כיום אנו מסדרים שלוש וחצי שעות גערבית, וזה אינו מספיק. בארץ המזוינים לתכניות הללו יהודים וערבים כאחד, ונוכחתי בכך כאשר סירתי עם המוסחה שהגיע אלינו ומשולט. בכפר אחד נידח בשם כמר קאסס יש 40 מקלטי רדיו, הפועלים על בטריות, ונוסף לכך מקלט גבית-הספר. בכפר סירה, שהגה אחד מהכפרים הערביים העשירים, יש מאות מקלטים. עלינו אירו להתחשב לא רק באוכלוסיה הערבית בארץ ולספק לה שידורים מתאימים, אלא אף לדאוג לשידורים אשר יגיעו לארצות השכונות. אנו במרוצת הזמן נצטרך להרחיב שידורים אלה בערבית, כי הם חשובים לאין ערוך הן בזמן חירות והן בזמן שלום.

אנו רואים צורך חיוני בקיום שירות מתמיד של מעמד לים, לארצות אירופה, אסיה, אמריקה הצפונית והלטינית. אולם זו תכנית לטווח ארוך, כי בשעת חירות לא יהיו אמצעים מספיקים למטרה זו.

נד.

הצגתי להטעמה, מיד עם כניסה, הנכנית
למפעל שנים לסירות הידור, שנתקן היטב כדי יכול להמציא לחברי הוועדה.
התכנית כוללת את ההצעות שהעליתי כגון עם הסורים והנמקות. הטענות
הנריטי וגם גורמים אחרים עמם גמתי במגע ביטרו. שזה צריך להיות מקו.

ש. כפרית: מהו הסכום הדרוש לביצוע התכנית?

מר זינדר: קרוב למחצית מיליון לירות בסך ארבע שנים.
מינבי חושב שזו דרישה סופרזת, המושב
בהיקף הכללי של התקציב.

היו"ר ש. פרסיץ: בכנסת הרמטונה דובר על כך, שאביע לכאן
ציוד רב ערך אשר יכול היה לאפשר שידור
בכמה גלים, והוא היה מונח שנה וחצי מבלי שיכלו להשתמש בו.

מר זינדר: אנו מסתמשים בציוד זה. זהו מסדר
בעל עומק של 50 קילווט, וזוהי כל
העצמה שלנו, בעוד ששכנינו מסתמשים כיום במסדרים של 200 - 150 קילווט.

אנו מקיימים קשר חי ואמיץ עם משרד
החינוך ומינהל ההסברה בשטחים שונים. השנה האחרונה נתהדקו הקשרים
עם משרד החינוך בשטח הנחלת הלשון והפעולות ללימוד השפה העברית.
בשיתוף עם מינהל ההסברה אנו עורכים תכניות הסבריות, תכניות לעולים,
לישובי עולים בספר וכדומה. לקראת השנה הבאה אנו מסיימים תכניות
הרבה יותר מסועפת של הסברה בקרב ישובי עולים וספר. אנו מקיימים
קשרים עם משרד החקלאות, החוץ והגסטו, מולט הקשר החי ביותר הוא עם
משרד החינוך והתרבות.

היו"ר ש. פרסיץ: האם "קול ישראל" נהנה מאיזו עזרה
שהיא במסגרת "טעיף 4" של מונסקו?

מר זינדר: למסגרת "טעיף 4" שלחנו בשנים האחרונות
4 מנשירי להשתלמות לחו"ל, ובשנה הבאה
נקבל שני מקומות במסגרת. בזמן האחרון החילונו לבנו בקשרים יותר
הדוקים עם מונסקו, וכן קיבלנו לראשונה ציוד - מכונת טיש עם ציוד
להקלטה הפותקן במכונת עצמה. יש לנו תכניות הסבריות בקשר לציוד, אבל
האפשרויות טובגלות באופן תקציבי כי הגענו לכך בשלב מאוחר.

ד"ר ספירו: מר זינדר רמז בדבריו, שלמרות כל
ההתלבטויות והמאמצים לא הגענו לתוצאות
שהוא מידאלי מבחינת הרכב התכניות. בעולם כולו לא הגיע הרדיו עד היום
הזה לפתרון אידיאלי (ובמסריקה ירד ערכו ואת מקומו כבשה הטלביזיה)
ולא רק מבחינת האפשרויות, אלא מבחינת הבעיה העיקרית: אי-אפשר להשביע
את רצונו של כל אחד ואחד, כיוון שהדרישות והטעמים הם שונים. האם
בעולם המצב הוא כך - על אחת כמה וכמה במדצנו, בה הטעמים מגוונים
מאד בגלל הרכב האוכלוסייה. ובמה נעוץ הפתרון לבעיה? לדעתך אפשר
לעשות זאת במצעות כמה גלים, ורצוני להוסיף כמה נימוקים על מלה
שהוזכרו כאן.

הבעיה אינה רק כיצד לספק את הדרישות
המאזיין; הבעיה היא מיך לשמור על רמתו של שידור ועל דמותו.
סירות השידור הוא מכשיר הינוכי ואם הוא, כדי למשוך אליו מאזינים,
ישדר תכניות זולות, הרי הוא ירגיל את הקהל להאזין להן ולתבוע שימשיכו
בהן; אם מכשיר זה ישדר תכניות העומדות על רמה נאותה, אשר המזנה להן
כרוכה מולי במאמץ פטוים, יתכן שבמרוצת הזמן הוא ירגיל את הקהל לדרוש
את הטובה. דמותו של שידור השידור מהווה בעיה חשובה ביותר.

אין לנו יכולים בגלל החוק לערוך תכניות חינוכיות מובחנות בלבד, כי יתכן שעל-ידי כך אנו מקפחים דרך הספידים המזינים רבים שטעוניהם בתכניות קלות. אנו יודעים כיום-לן שאין לנו יכולים להקיף תכניות כאלה, שאפשר יהיה להמזין להן במסגרת מספר עד ערב, ופצד שני - עלינו בגלל חוק לספק טעמים טובים. לכן אין לנו מתכנני לפי העקרון של תכנון ראוי, אלא של הזנה לפי שעות: משעות מסוימות מסודרים תכנית יותר קלה, במחירות - יותר מסוגלת, וכן מקדישים שעות מסוימות לתכניות חינוכיות. התכניות הללו הן על רמה גבוהה יותר או נמוכה יותר, אולם המטרה היא לסטור על רמה בינונית.

הסקר שדיבר עליו פר זינדר גרם לי הממעה בעיני, כי קראתי בו - 2/3 מכלל המזיני "קול ישראל" הם המזינים קבועים, ושהמזינים לפי סוגיה מתחלקים בחופן שורה בין שלושת הסטחים היסודיים: שליט מזיין לתכניות גידור, שליט - לתוכנית, ושליט - לתכניות פילוליות והסברתיות. זהו ציון טוב למזיין שלנו. המסור עלה כמה פרטים על התכניות עצמן, וכדי שהמטרה תהיה ברורה מצטט פרט של נוסחי תכניות.

יש לנו לפעלה - 50 תכניות. כבוד הרחבנו את שעות השידור בשעה, הוספנו לה רק תכניות גידור אלא גם תכניות מחרות כמו: "ספורי עמים" - תכנית ספרותית, "הוריו וילדיהם" - תכנית חינוכית, שעה באגדה, תכנית ספרותית בשם "אבני-דרך", המגדלת מפי יחוס ברטנוב. הוספנו קריאה סכחזה עברי מקורי וכחזה לועזי, כתוספת לשידור "הסך עולה", קריאה מתוך דיאלוגים של מפלסון - תכנית המבוצעת יפה, תכנית כמו "מדינת הנבנית", "מועדינו לשירה" ועוד. אסקור בקצרה את הסוגים השונים של התכניות.

יש לנו תשעה שידורים קבועים במסגרת המוקדשים לספרות, וחס: "ספורי עמים", "הספור הקצר", "בעולמה של ספרות" - תכנית שבועית בשבת, "עתים לספרות" - קריאה מתוך הספרות, "אבני דרך", "מועדינו לשירה", "בשדה האמנות והתרבות". לזה יש לצרף את השידור על הדרכה הכולל - שידור שבועי "הסך עולה", תכנית על מפנים, בעיקר סריקאים "צלילים מספריים".

יש שני שידורים קבועים בשעה אפדע: תכנית בשם "טולמן למדע", "מדע פופולרי", המהצגה תכנית חדשה. כן יש תכנית שבועית בשם "על הנעשה בעולם המקדמי" בה במסגרת שידור על הקירות מדעיות ומסודות מדע חדשים.

יש לנו תכנית מסורתית בשם "במהלי תורה" - תכנית על ספרות תורנית ומסורתית. אנו מסדרים שעה קבועה במלסוד, שעה באגדה ושעה בשנה. יש תכניות לקבלת שבת "שלושה שלמה", תכנית מסורתית לעדות המזרח, קריאה בטעמי המקרא. כן הנהגנו תכנית חדשה "שבת שלום" המסודרת בליל שבת, ומסרתה להורות מורית חג בשבתים שט פותחים את המקלטים בשבת. בתכניות ערבי שבתות לנוער אנו מסתדלים לתת מאורית השבת, והוא הדור לבני ערבי חג ומועד. ערב ערב קוראים את פרקי היום בתוך עם פרשנות, וזו תכנית לה המזינים רבים.

היו"ר ש. פרסיץ: האם יש תכנית המוקדשת לספרות העולמית?

ד"ר ספידו: התכניות "ספורי העמים" ו"הספור הקצר" מוקדשות לספרות העולם. התכנית "בעולמה של ספרות" מוקדשת בעיקר לספרות עברית, בעוד שהתכנית "עתים לספרות" מוקדשת לספרות כללית, אם כי מתנוב אליה לעתים סמו עברי. יתכן שיש להקדיש יותר זמן לספרות כללית, אולם זו בעיה של תכנון כולל.

סדרר ההסברה כולל תכניות כמו "מדינת הנבנית", "בתפוצות ישראל", "רשות הדיבור לראש המועצה". יש תכניות קצרות על גבין הדרך. מבטי המדור נוסעים למקומות שונים עם המיקרופון ומביאים את דבר המקום למזיין.

ד.ד.

אנו מקיימנו מסיבות עתונאים דו-עיוניות.
יש לנו תכנית בשם "שולחן עגול", שמטרתה להציג בעיות אשר האזרח
מתעניין בהן ויש עליהן חילוקי-דעות. מטרתה התכנית אינה מסיבית כחגיגה
יד ושמה ביניהם היא ספונטנית. מטרתה התכנית נעשית בגלל טיבן תכניות
גרידט.

היו"ר. ש. ורסיץ: האם משתתפים בשידור זה רק אנשי קונאליציה?

ד"ר ספירו: תמיד משתתף בשידור זה מי שהו מהאופוזיציה.
הוא הדבר לגבי מסיבות עתונאים, בהן
משתתפים סופרי כל העתונות הפוליטיות בארץ, לפי תור מסוים.

אנו מסדרים תכניות בידור שונות ומשתדלים
לתת בידור טוב ולא זול, וגדמה לי שאנו גם מצליחים בכך, ורמיה לכך
שרבים דורשים להכניס בידור יותר קל. אנו מסדרים תכנית בידור להייליט
בשם "חבת נוח". הנהגנו להחריב תכנית בידור חדשה, תכנית של גלשות
ומתח - ותכניות כפלה הן פופולריות מאד בשירותי השידור בחו"ל -
הנקראת "מלכודת". בתכנית זו המזיין אינו יודע עד הרגע האמאקון מה
יקרה, אולם זו אינה תכנית מתח שהורה ומטרתה חיובית. היא נערכת בשיתוף
עם המשטרה. כן הנהגנו תכנית בשם "בשופים וחיוכים", שכוונתה לתת
פורקן למזיין המרוד והעייף. יש תכנית בשם "ככה קטנים", בה ביתנות
הקלטות של הופעות אמני בידור טובים. התכנית עומדת על רמה, כי עורכה
הוא בעל טעם מעודן. תכניות החידושים מקובלות מאד, והן נותנות בידור
העוסק על רמה גבוהה ביחוד לנוער.

שירות השידור מסדר תכניות יומיות
לנוער ותכניות שבועיות לילד. אם נמדדת פופולריות של תכניות על-ידי
מכתבים, הרי תכנית זו לילד היא פופולריות מאד כי מתקבלות טבע פחות
תשובות לתכנית אחת. כושר רצינו להקדיש תכנית זו ל - 16.45, בהקטנו
מקומות שונים, בהם פניליות את הגברות רק ב- 17.00, ולא לעשות כן.

התכניות לנוער גבוונות מאד. יש תכנית
בשם "פלאי פלאים" - תכנית למדע פופולרי. יש תכניות פוליטיות שונות
עם הדרכה, תכנית "סן העת למקלט" הכוללת עתון של נוער, תכנית בשם
"מפי גדולים" - סיפורים על גדולי ישראל. בתכניות לנוער מסדרים
שתי תוכניות בשבוע, קוראים מתוך הספרות, יש תכנית של שירה במינור
ותכנית בשם "ספורט לנוער".

אנו מסדרים בתשע שפות, מהן אנגלית גם
מסדרים חדשות בלבד. חלק מהשידורים בלשונות הזרות מגיע לחו"ל - כמו
השידורים בשפות הפרסית והתורכית - אולם יש להם מעונינים רבים בארץ
מקרב העולים. השידורים בשפות נידוש, צרפתית וספרדית פיועדים לעולים
בארץ. התכניות בשפות הזרות כוללות חדשות, הסברה על הנעשה בארץ,
שירים עבריים, שעורים לעברית - ועל כך עוד נעסוד במרוכז. יש שידור
יומי לעולי תימן, וקיבלנו שבהים על שידור זה, על שפתו הנעימה וגיטתו
הבלתי מסויעת.

בשאלת השמלה בייזו מידה אנו מסדרים את
העולים שאינם מעורים דריין בחיי הארץ והלעון העברית אינה שבורה במינם,
וכיצד יש לעשות מלאכה זו. תפקידנו ומטרתנו
הם להעניק את המזיין לתכניות בשפות הלועזיות לתכניות בשפה העברית קודם
כל על-ידי לימוד השפה. אנו מקיימים בשבוע 11 שעורים המוקדשים ללימוד
השפה, 2 שעורים בהמצעות שפת אידיש, 2 - בהמצעות תורכית ו-2 בהמצעות
השפה הספרדית. פרט לזה יש לנו 3 שעורים לעברית בעברית, שיעור אחד
עברית למתקדמים ו-2 למתחילים. כן קיימנו שיעור הדרכה למורי חולפנים,
אשר הוחלט לחסלו. פעולות אלה נעשות בשיתוף המהלקה להבחלת הלעון.
יש גם שידור לשוני מדעי ועוד שיעור חדש, שהנהגנו אותו לגבי שיעור - עברית
של יות-יום - שעורכו הוא יוסף טרגלית, איש המתיים למטרה זו. זהו שידור
שבועי, אולם יש כוונה להרחיבו, כי שעה אחת בשבוע אינה מספיקה.

נד.

מינבני סגור ונקיים שידורים לעוליים לצמיחתם, אולם מסתבר שבצטרף לקיימת עוד שנייה רבות כדי להקל על העוליים ולתת להם אפשרות ללמוד. השאלה היא במיזו מידה נצליח, במסגרת התקציב העומד לרשותנו, לקיים את השידורים עבור אותם העוליים שמינה יודענו עברית, ואני יכול רק לומר, שלצערי בעיה זו לא פתרנו.

בתקציב הגבוה תכננו מספר תכניות שיכולות להציע לנו לקראת סגרתנו, כמו התכנית ל"מספחה", תכנית המורכבת ממלמנטיים טובים, אולם זוהי תכנית יקרה. כן הכיננו תכנית חדשה "ילקוט לאשה", תכנית דו-שבועית המקיפה שחיים טובים כמו: שיחת נשים על מס הכנסה, דמויות של נשים בעולם המוסיקה או הספרות.

אנו חסרים עתון רדיו, אשר במסגרתו יוכל קהל המאזינים לעקוב אחרי השידורים הטובים.

מר זינור:
גם בשנה הבאה לא יהיה לנו עתון כזה, כי הוא נסחק מהתקציב.

י. רפאל:
האם לא כדאי שננסע סקירה על "גלי צה"ל, כי ההרגשה היא שיש כפילות בדרוץ? יתכן שלו אפשר היה להסל תחנה זו אפשר היה לנצל את המסגעים להרחבה.

היו"ר ש. פרטיץ:
נעשה זאת בדרוץ, אולם מני מניע שנתרכז עתה בגעיות "קול ישראל".

ט. כפרית:
אני מבקשת לדעת מדוע העבירו של שידור החדשות מסעה 23.00 לחצות.

ד. הקטין:
אני מבקשת לקבל הדגמה של התכניות לילדים.

ד. צברי:
מדוע לא היפסחם דרך להוצאת עתון רדיו? לדעתי רק באמצעות עתון כזה אפשר לעקוב אחרי התכניות. האם אין אפשרות להעלות את מס מקלטי הרדיו בלידה זאת כדי לסמן הוצאת עתון רדיו? ואני מתכוונת לתכניות על הגיינה רוחנית.

האם בעלים אתם בתכניותיכם דמויות מהעליות הטובות? האם יש לכם תכניות היסטוריות?

ד. הקטין:
מה כוללת התכנית הערבית, וכמה זמן נוקדש לה?

א. רוזיאל-באור:
כיצד בנוי שאלון הסקר? אני הייתי רוצה לשמוע את תוצאותיו בטווח מסוי.

פרט למסקה שסמענו כאן.

מה הן ההמלצות של המועצה אשר ביקר לאחרונה בדרך, מילוי מהן בתקבלו ומילו נדחו, ונדוע? מה הן ההמלצות שדחו, ואשר דעת מנהלי "קול ישראל" היא חיובית עליהן - ומה הוצאת הנהלת "קול ישראל" לעשות כדי להגשימן? האם נדרשת עזרתם של חברי-המכנס למען הגשמת ההמלצות הללו - צריך קודם-כל להגיימן לפנייהם כדי שידעו אותן.

מדוע הועתק שידור החדשות לחצות?

כמה זמן נוקדש לתכניות טלוויזיה וכמה לתכניות רדיו, ומהו מפתח לכך?

האם מוצדק הדבר לקיים שידורים במרדית של "גלי צה"ל ו"קול ציון לגולה"? האם נעשים ממסגיה לאחד את השידורים הללו, ולהירק מהבחינה החשובה שהזכיר כאן חבר-המכנס רפאל מלמ מסגינה פשוטה - לשם מה כל זה?

נד.

התכנית "טלכודת" נראית לי מרובה ביותר.
הייתי רוצה להגינה יותר - למה הכוונה?

אשר לתכניות המוסיקה - הרי יש לזן
סגות שונות "מוסיקה קלה", "מוסיקה מודרנית", "מוסיקה בת-ימנו", למעשה
מסודרות אותם תקליטים במסך כל העת היום, מלא מבכל עשה הם עקראיים
בשם אחר.

פ. ז. גורן:
קראתי יעמונות ההחומר אשר הועמט על
התכנית "רצונך לדעת - בקשה" הוא רב,
והשוואל מריך לחכות זמן רב, עו שנה, כדי לקבל תשובה. האם אין אפשרות
להרחיב התכנית זו?

האם אפשר להכניס לתכניות את יצירת
ישראל גילוי הגיננים, כדי לספק רצונה ומעמט של רבים הבני עזרה המזרח?

יש מספר רב של ישובים שאין בהם חסמל
והם גיננו יכולים להכניס מקלטי רדיו לישובם. האם אפשר להקים גיננו כזה
מקלט היבורי עם רם-קול?

י. רמל:
באיזו מידה מצדיקים עצמם הסידורים
"חדשות בעברית קלה" - האם יש להם כחזינים?

אני מצטרף להשאלתה של חבר-המנסת רוזינל-
באור לשמוע יותר פרטים על הסקר, במרם בעבור לזויכוח.

ר. צברי:
האם יש כיוון ומטרה לתכניות "בעולמה
של ספרות", או שמא ספרים נבחרים באופן סקרי?

האם יש מי שבוחן את צליל דיבורם של
הקריינים, ובעיקר הקרייניות של "קול ישראל"? יש כמה קרייניות אשר
מגינת קריאתן היא זרה ללשון העברית - האם נבדק הדבר?

היו"ר ש. פרסיץ:
רצוני להוסיף בקשה לקבל את ההצעה
אשר הגשתם לממשלה, את הסקר אשר הוזכר כאן
ואת פירוט התכניות על פרטיהם.

אנו נקיים את הויכוח בשבוע שלאחר שבוע
הבא, כי בשבוע הבא נשמע סקירות על "גלי צה"ל" ועל "קול ציון לגולה",
ואז ימנהל הויכוח על כל קוטפלקס הבעיות. אני חפצה להודות לכם על
עזרתכם גישיבה זו, ואתם תקבלו הזמנה נוספת.

מר זינבר:
הסקר אינו שלם, יש לנו רק חלק ממנו.

היו"ר ש. פרסיץ:
אני מדברת על הדו"ח של המוסחה אשר
ביקר בטרן.

באורים חברים לוועדה המשותפת לענין העריכת

היו"ר ש. פרסיץ:
עלינו לבחור חברים לוועדה המשותפת.
משקבע כי ועדה זו תהיה גם תשעה חברים -
מי קחליט שחמשה מחבריה יהיו מחברי ועדת השירותים ורק ארבעה מחברי
ועדת החינוך והתרבות, בשעה שבעיה זו צמודה לוועדת החינוך והתרבות?

ב.צ. הרמל:
בעיית העבריות היא בסככותה על ועדת
החינוך והתרבות. עוררתי את הממשלה בוועדת
השירותים הציוניים ושם נקבע, שיו"ר ועדת החינוך ויו"ר ועדת השירותים
ייפגשו כדי לקבוע את מועד הישיבה הראשונה. אשר להרכב הוועדה, אינני
חושב שחבר מהורה בעיה, היות והחברים יבחרו סקרם ועדת השירותים הם
גם חברי ועדת החינוך. בפגישת שני יו"ר הוועדות אפשר יהיה להסדיר זאת.

היו"ר ש. פרסיץ:

אני סבורה שזוהי שאלה עקרונית.

הוחלט

כי חברי הוועדה: ז' ווארץ, כפרית, אברי,
ורזיאל-במור, ייצגו את ועדת החינוך והתרבות
בוועדה המשותפת לענין העבריינות.

היו"ר ש. פרסיץ:

אני חפצה לדעת מי וטי הנוסעים לסיום
במפעלי התזונה בפרוזדור, אשר יתקיים

ביום ב' הבא.

ב.צ. הרמל:

אני מביע משאלה לבקר לאו דוקא במפעלי
התזונה, ואז גם ההשתתפות תהיה יותר גדולה.

י. רמאל:

אני סאיץ שנקיף שטחים שונים, ולא בתרכז
במפעלי התזונה בלבד.

היו"ר ש. פרסיץ:

אני אמרגן את תכנית הסיוורים ואודיע עליה
בשבוע הבא.

ועדת המטבח לעניני פטיפנדיות טיילה

את עבודתה, ואני חפצה להביט את הדבר בשבוע הבא לישיבת הוועדה.

אקבע עם פר. ארם, יו"ר ועדת הסיוורים

הציוריים, את סועד הישיבה הראשונה של הוועדה המשותפת לענין עבריינות.

ב.צ. הרמל:

בזמנו פניתי לבית החינוך לעיוורים בשאלה
כמה טורים עיוורים וכמה פכחים עובדי במוסד,
היות ובמסד לנו בזמנו שעובדים שם טורה ככה ורגע בלבד. במכתב שנתקבל
מהמוסד יש רשימה של הטורים הפכחים ומסמבר שעובדים שם 7 טורים פכחים
הנותנים 125 שעות, היינו: 4 1/4 שעות. הדבר עומד בניגוד בטור למה
שספענו בוועדה, ורצוני להביא תשובה זו לידיעת הוועדה. מספר הטורים
העיוורים במוסד הוא 10, והם נותנים 295 שעות. פרופורציה זו הינה
מספקת, גם לאחר התיקון.

היו"ר ש. פרסיץ:

אני מעביר את המכתב למשרד החינוך והתרבות
ואבקש לקבל תשובה על כך בשבוע הבא.

הישיבה נעולה.

הישיבה נועלה בשעה 11.00